

Preek 2 Tim.1:6

- Schildwolde, 10 maart 2019
- Kees van Dusseldorp
- themadienst gemeenteproject

Thema: Hou het vuur brandend!

Aankondiging verwerking

Votum en groet

NLB 536:1,3 Alles wat over ons geschreven is

Gebed

Lezen: 2 Tim.1:6-14

Ps.104:1,10

Preek Hou het vuur brandend! (2 Tim.1:6)

Belijdenis (gezongen – versie J. Zundel)

Themalied E&R 313 met kinderen / gitaar

Gebed

Verwerking

Collecte

NLB 422 Laat de woorden die we hoorden

Zegen

Verwerking in de wijken

Gemeente van Christus,

#1

Hier staat nog een keer de titel voor het project voor de komende weken. Laat het heilig vuur weer branden! Met als doel dat je geloof een impuls krijgt: de hartelijke aanbidding van God, de enthousiaste inzet voor de gemeente en een heilige, christelijke levensstijl. Het zou mooi zijn als het vuur van de Heer en het vuur voor de Heer sterker gaan branden, zowel bij ieder persoonlijk als in heel de gemeente. Zo formuleerde ik dat aan het begin van de dienst. Met dit project proberen we het jaarthema te versterken en af te ronden. 'Wees heilig, want Ik ben heilig'.

Misschien denk je: Is dat nu nodig? Een project om het heilig vuur weer te laten branden? Wat is dat eigenlijk, heilig vuur? Dat klinkt ook wat radicaal. Is mijn geloof niet goed genoeg of zo? Ik probeer met de Heer te leven en christelijk om te gaan met de mensen om mij heen. Moeten we weer zonodig hartelijker, enthousiaster en heiliger worden?

Misschien denk je: O, daar gaan we weer. Ja hoor, een project. Lekker druk met elkaar en met onszelf bezig. Alsof geloof maakbaar is. En we doen al zoveel in de kerk. Met al die commissies en activiteiten. Naast alle drukte van ons leven, op onze telefoon, met al onze contacten, in onze wereld. Is het niet veel belangrijker om rust en ontvankelijkheid voor God te zoeken? Juist in deze 40-dagen-tijd?

Laat het duidelijk zijn: het is niet de bedoeling om mensen te beschuldigen van oppervlakkigheid in het geloof. Maar misschien heb je zelf wel eens het idee dat er voor jezelf meer in zit. Of verlang je ernaar om dichterbij de Heer te leven. Het is niet de bedoeling om bij iemand lauwheid en afstandelijkheid aan te wijzen. Maar het kan zijn dat je voor jezelf wel graag meer diepgang en meer beleving zou krijgen in je ontmoetingen met elkaar en met God. Maar hoe doe je dat?

#2

Op dit oude schilderij zie je Paulus en Timotheüs. Een oude man en een jonge man. Ze hadden een bijzondere band. Paulus noemt Timotheüs 'mijn lieve zoon'. Door Paulus had Timotheüs de Heer Jezus leren kennen. In de loop van zeker vijftien jaar zijn ze op elkaar gesteld geraakt. Nu zit Paulus gevangen en rekent hij erop dat hij niet lang meer zal leven. Heel graag wil hij Timotheüs nog spreken. Hij vraagt hem om naar Rome te komen. Op het schilderij zie je dat Paulus Timotheüs een brief overhandigt. Het is de brief waar we een stukje uit gelezen hebben. Dat is natuurlijk in het echt niet zo gegaan: de brief werd gestuurd en het duurde een paar weken voordat die bij de ontvanger kwam. Maar deze schilder vat het samen: Paulus schrijft Timotheüs een brief. Deze tweede brief. Voor zover we weten is het de laatste brief die Paulus in zijn leven geschreven heeft. Een geestelijk testament. Geschreven om Timotheüs te bemoedigen en te coachen.

'Ik spoor je aan om het vuur brandend te houden', schrijft de oude apostel. Die aanmoediging is veelzeggend. Timotheüs loopt blijkbaar het risico dat hij zijn enthousiasme en moed verliest. Hij doet zijn werk als predikant, maar dreigt het vuur wat te verliezen. Is het het risico van sleur? Is het teleurstelling over tegenwerking, zowel van buiten als van binnen de gemeente? Het dreigt zijn motivatie aan te tasten. Dat alle energie gaat zitten in regelingen, conflicten oplossen, jezelf verdedigen. Zulke risico's bedreigen niet alleen predikanten, maar iedere christen. Het risico dat de sleur erin sluipt. In je geloof. In je

omgang met God. In je praktische dienst aan de Heer. Het risico dat je je vuur verliest. Genoegen neemt met halve inzet, minder bidden en bijbellezen. Het risico dat je gemakzuchtig wordt. In de keuzes voor je levensstijl. In de grenzen die je trekt voor jezelf.

'Hou het vuur brandend', schrijft de oude apostel aan de jonge broeder. Omdat Paulus weet en ziet hoe het erin sluipt. Soms zie je dat zelf niet. Maar ontdekt een ander je eraan. Zoals de Heer de gemeente van Efeze oproept om de eerste liefde niet te vergeten. En de gemeente van Laodicea verwijt dat ze niet koud of warm zijn, maar lauw. Het is niet overbodig om zo'n woord te krijgen. Want je geloof ontkomt niet aan slijtage. Niet dat geloven jouw project is. Wat alleen maar leeft als je investeert. Nee, jouw geloof is het project van Gods Geest. Maar jij hebt daar wel verantwoordelijkheid in. Het is niet overbodig om van tijd tot tijd het stof ervan af te vegen en het vuur aan te blazen.

#3

Ik heb nog een tweede kunstwerk gevonden van Paulus en Timotheüs. Wat mij hierin ontroert is de intimiteit van de afbeelding. De warme band tussen die twee. Er is liefde en waardering. Niet alleen van de jongere voor de oudere. Er is ook veel waardering van de oudere voor de jongere. De aansporing van Paulus om het vuur brandend te houden, is geboren in blijdschap om wat hij bij Timotheüs ontdekt. 'Wat heb jij veel van de Heer gekregen! Ik zie dat de Heer nog veel meer voor jou heeft klaarliggen. Hij is met jou bezig. Hij zet jou als zijn getuige in in zijn Koninkrijk. Timotheüs, hou het vuur brandend!' Zo blaast Paulus het vuur aan. Het is niet alleen een noodzakelijke opdracht. Het is ook een waarderende opdracht. Je moet aanwakkeren wat je hebt gekregen!

Het is zo prachtig om te lezen wat Paulus schrijft. Zeker als je probeert zo naar een ander en naar jezelf te kijken. Je hebt een bijzondere gave gekregen, schrijft de apostel. Met die gave blijkt hij de Heilige Geest te bedoelen. Dat cadeau heeft niet alleen Timotheüs ontvangen. Maar iedere christen. Het is de Geest, niet van angst, halfhartigheid en controle, maar van liefde, moed en geduld. Het is de Geest die je aan Christus verbindt.

Wakker het vuur aan van wat je hebt gekregen! Want je bent door Gods genade gered en door Jezus Christus geroepen tot een heilige taak. Om op jouw plek zijn dienaar te zijn. Het goede nieuws voor te leven en door te geven. Onder supervisie van de Heer zelf. Doe dat door je steeds weer te concentreren op de liefde van Christus. Door je te verdiepen in het heilzame woord van God. En door je gaven in te zetten in de kracht van de Geest.

'Hou het vuur brandend!' Zie je hoe waardierend deze opdracht is? Ik wijs je op wat je hebt ontvangen. Ik wijs je op je redding en roeping in Christus. Ik wijs je op de kracht van de Heilige Geest. Geef ruimte aan de kracht van de Geest! Geef ruimte aan de liefde van Christus! Want zo snel word je ervan afgeleid, koekt er van alles aan vast, laat je je meeslepen door mensen, door jezelf of door de wereld om je heen. Maar joh, je hebt zoveel meer! Je bent geen slaaf van mensen, maar een kind van God. Je bent geen product van opvoeding, opleiding, traditie en ervaring, maar een mens die met Gods Geest vervuld is. Dat is heilig vuur! Wakker dat aan! Maar hoe doe je dat?

#4

Dit schema is les één voor iedereen die een BHV-training doet, of bij de brandweer wil werken. Vuur heeft drie dingen nodig:

Warmte: Er moet een bepaalde temperatuur zijn wil iets in de brand kunnen raken.

Daarom kan water helpen om een brand te blussen.

Brandstof: Er moet iets zijn wat kan branden. Als er niets brandbaars meer is, of als alles wat branden kan uit het vuur getrokken wordt, dan dooft het vuur. Wil je het vuur laten branden, moet je zorgen dat er brandstof blijft.

Zuurstof: Zonder zuurstof dooft het vuur ook. Daarom wordt met brandblussers of een blusdeken de toevoer van zuurstof geblokkeerd om een vuur te doven. En kun je door te blazen het vuur weer laten opvlammen.

Nee, dit schema komt in de Bijbel niet voor. Maar het vuur wel. Vaak als het vuur van Gods oordeel, die zonde en onrecht wegbrandt en ieder die zich aan het kwaad verbindt eens vernietigt. Maar vuur komt in de Bijbel ook voor als de passie van God – als ik het zo mag zeggen. Hoe God zich vol vuur inzet voor zijn volk. Zijn heilige ijver. Waarmee hij de doodsheid en lauwheid doorbreekt. Ongeloof en kleingeloof ontmaskert. Hoe God in beweging zet en tot leven brengt. Niet voor niets begeleiden vuurvlammen de uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag.

Zo lezen we in de Bijbel ook over het vuur in de gelovigen. De liefde voor God. Zo spreken de Emmausgangers: 'Brandde ons hart niet in ons, toen onze medereiziger ons vertelde van de Messias'. Zo lezen we hoe de gemeente van Jeruzalem vol vuur bleef bidden voor Petrus die gevangen zag. En zo lezen we de waarderende opdracht van Paulus aan Timotheüs: Hou het vuur brandend van de Geest die je gekregen hebt.

Ik vind dit vuurschema een prachtig model voor onze passie. Over onze band met Jezus Christus en onze vervulling met zijn Geest. Laat ik proberen om dat wat uit te werken

#5

Vuur heeft **warmte** nodig. Een goede temperatuur van je geloof motiveert om je voor de Heer in te zetten. Om Hem te dienen met heel je hart. Je keuzes op Hem af te stemmen en met zijn Geest in het leven te staan. Onder een goede temperatuur van je geloof kun je verstaan: een trouwe dienst aan de Heer door bijbellezen, gebed en kerkgang. Maar ook bewuste aandacht die je geeft aan wie de Heer is, hoe Hij bezig is en hoe onvoorstelbaar groot het wonder van zijn genade is. En daardoor het besef van zijn aanwezigheid.

Bij de noodzakelijke warmte denk ik ook aan de temperatuur van de gemeenschap. De contacten die je hebt met medechristenen doen echt heel veel met je geloofsleven. Je kunt blij worden van de zegeningen van een ander. Je leert bidden bij het verdriet van je vrienden. Je wordt enthousiast van de gaven van een ander. Je leert van het geloof van een ander. En je ervaart aan elkaar wat het is om de minste te zijn, van genade te leven en vergevend in het leven te staan. Een slechte gemeenschap is niet een gemeenschap met conflicten en discussies. Een slechte gemeenschap is een gemeenschap zonder band en betrokkenheid. Zonder contact en aandacht. Dat dempt het geloof van iedereen.

Als ik het zo zeg, levert dat vragen op om over na te denken voor jezelf. Hoe warm en trouw is mijn geloofsleven? Hoe ervaar ik de gemeenschap en hoe draag ik daar zelf aan bij? Goede vragen. Maar doe dat met dankbaarheid voor wat God geeft. Zoek naar mogelijkheden om de warmte te laten toenemen. Zonder warmte ontstaat er geen vuur.

#6

Vuur heeft **brandstof** nodig. Laat je levensstijl, keuzes, geloofsleven en kerklidmaatschap in vuur en vlam staan voor God.

Vuur heeft brandstof nodig. Wat kun je aan de Heer wijden? Waarmee kun je Hem eren? Wat kun je inzetten voor zijn Koninkrijk? Als we de Bijbel lezen, dan is het antwoord eigenlijk heel kort: alles. Heel ons leven, heel onze wereld is van Hem. Die wereld blijft alleen in leven als die in lijn blijft met de Schepper. Buiten zijn richtlijnen ontstaan problemen, breken de ketens van leven af, en zucht de schepping onder de vergankelijkheid. Zo is het ook met jouw leven en jouw mogelijkheden: Buiten God gaat het niet stralen, komt het niet tot echte bloei. Los van God bereik je je bestemming niet. Het wordt koud en hard. Je leven ligt onder de vloek en de dood. Dat moet je niet willen: stukken van je leven buiten Jezus Christus houden.

Stel dat je in de ijzige kou buiten loopt. Het is donker, vriest een graadje of tien. Je neus, je tenen, je vingers, je voelt ze haast niet meer. En dan zie je de trekkershut die je zocht. Het licht schijnt door de ramen. Je ziet binnen al een heerlijk haardvuur branden. En jij kiest ervoor om alleen even je hoofd naar binnen te steken. Maar je lijf, je armen en benen, je handen en voeten, je laat ze buiten bungelen. Hoe dom ben je dan!

Zo is ook een mens die wel een stukje van zijn of haar leven aan God wil wijden. Bijvoorbeeld een uurtje op zondag. Of alleen je verstand. Of alleen je gevoel. Of alleen je vaste financiële bijdrage per maand. Maar je laat de rest behoorlijk buiten je Heer bungelen. Niet alleen wordt dat op den duur knap ongemakkelijk, je doet jezelf en de Heer veel tekort. Zeker, sommige stukjes van jezelf lijken Gods licht wat te ontwijken. En van sommige onderdelen heb je niet zo snel in de gaten dat ze niet in de warmtekring van Gods aanwezigheid staan. Daarvoor is het nodig om regelmatig in je eigen leven rond te kijken: wat zou wel wat meer aan God gewijd kunnen worden? Waar raak ik het vuur kwijt? Waar zitten mijn warmtelekken? Wat hou ik bewust of onbewust buiten mijn Heer? Of – om het wat directer te zeggen – waar zou de fik wel eens in mogen? Hou jezelf niet buiten het vuur, maar laat je leven brandstof zijn, zodat het vuur blijft branden.

#7

Vuur heeft **zuurstof** nodig. Het offer van Christus en het werk van de Heilige Geest wakkeren het vuur aan. Ik vind het belangrijk om dit duidelijk te zeggen. Niet ikzelf, niet wij met elkaar kunnen onze liefde voor God organiseren, hoeveel we er ook zelf aan kunnen doen. Maar de ware liefde voor God ontstaat wanneer je je concentreert op het offer van Jezus Christus. En voor het eerst of opnieuw je bewust wordt van wat Hij heeft gedaan om ons te redden. Voor het eerst of opnieuw onder de indruk komt van zijn liefde en zijn macht. Zijn vuur wakkert jouw vuur aan!

De ware liefde voor God groeit als je die laat aanwakkeren door de Heilige Geest. De Geest van de vrijheid, van het gebed, van de wijsheid, van het vertrouwen. Niet door organisaties, niet door protocollen en acties, niet door projecten of door kerkdiensten. Als het niet gevuld wordt door de Heilige Geest, dan brengt het ons niets. Daarom is gebed om Gods Geest zo belangrijk. En openheid om je door Hem aan Jezus Christus te laten verbinden. Plus de verwachting van zijn kracht en zegen, ook in moeilijkste omstandigheden. Dat werkt als de zuurstof die het vuur laat branden: je blijft dichtbij de Heer.

#8

Is dit nu nodig? Een project om het heilig vuur weer te laten branden?

Ja! Niet om het project. Dat is slechts een middel. Maar laten we bidden dat het een middel in de adem van Heilige Geest is. Een middel in de handen van de Heer. Om wat Hij heeft gegeven en heeft gedaan brandend te houden.

Een geloof zonder vuur, is als een kaars die niet brandt. Ongetwijfeld een prachtige kaars, met mooie kleuren. Maar het doet niets.

Een gemeente zonder vuur, is als een club gelijkgestemden. Ongetwijfeld soms heel gezellig, en soms misschien ook niet. Maar er is geen bezieling. Het gaat nergens over.

Een leven zonder vuur, is als een auto zonder chauffeur. Ongetwijfeld rolt die auto wel ergens heen als de rem eraf is. Maar er is geen doel, geen richting.

Vuur brandt. Dat is aantrekkelijk, maar niet zonder risico. Je kunt je eraan branden. Want het gaat over God. Over zijn heilige liefde. Over zijn genadige kracht. Over zijn aanwezige toekomst. Maar juist daarin kom je tot leven. En zul je leven. Alle reden dus om het vuur brandend te houden. Het vuur dat de Heer in onze wereld ontstoken heeft. Om de zonde, de duivel en de dood weg te branden. En de ruimte voor zijn Rijk te openen. Tot al zijn kinderen dansen en zingen op de zee van glas met vuur.

Amen